

Фото кредит: Єфрем Лукатський

КАЛЕНДАР ЗНАМЕННИХ ТА ПАМ'ЯТНИХ ДАТ НА ЛЮТИЙ

- 02

СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЄ
[за Григоріанським Календарем]
- 12

СОБОР ТРЬОХ СВЯТИТЕЛІВ: Василя Великого, Іоанна Золотоустого, Григорія Богослова
[за Юліанським Календарем]
- 12

100 років від дня ухвалення (1918) Малою радою (комітетом Української Центральної Ради) Тризуба – Малого державного герба, в м. Коростень
- 13

У 1871 — народилась Леся Українка (Лариса Петрівна Косач), українська письменниця, перекладачка, культурна діячка (†1913)
- 14

День святого Валентина

- 15

День вшанування учасників бойових дій на території інших держав
- 15

СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЄ
[за Юліанським Календарем]
- 20

День Героїв Небесної Сотні
- 21

Міжнародний день рідної мови
- 23

140 років від дня народження Казимира Севериновича Малевича (1878), українського художника-авангардиста, одного із засновників нових напрямків в абстрактному мистецтві — супрематизму та кубофутуризму, педагога, теоретика мистецтва (†1935)

4 роки після РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ які цілі Євромайдану були досягнуті

Усе почалося з того, що 21 листопада 2013 року тодішній президент України В. Янукович зірвав підписання Угоди про Асоціацію з Євросоюзом. На знак протесту проти цих дій українці вийшли на центральну площу Києва – Майдан Незалежності. Вже за кілька днів мирна акція перетворилася у протистояння між владою і протестувальниками, що призвело до смерті сотень протестувальників. І саме ці події увійшли в українську історію під назвою Революція Гідності. Тож що змінилося в Україні за останні чотири роки?

Серед досягнень Революції була, безумовно, зміна влади. Так, 25 травня 2014 року демократичним шляхом було обрано нового президента – Петра Порошенка, а 26 жовтня того ж року відбулися парламентські вибори, у результаті яких до влади прийшли молоді, амбіційні політики й чиновники з бажанням якомога швидше й ефективніше запровадити зміни й подолати корупцію, що, однак, на практиці відбувається не так швидко, як могло б. Та, попри очевидні зміни у владі, наприклад, склад ЦВК повністю так і не змінено й на посаді голови досі залишається М. Охендовський.

Не було, також, виконано у повному обсязі й вимогу покарати винних у подіях, що трапилися на Майдані, тому досі залишаються на волі ті, хто обіймав найвищі посади і

міг безпосередньо віддавати накази застосовувати силу проти протестувальників. Так, у лютому 2014 року без перешкод з країни, услід за В. Януковичем, виїхав В. Захарченко, у березні 2014 року до Росії втік В. Сівкович, а в червні 2015 року – А. Клюєв.

На сьогоднішній день слідчими департаменту спеціальних розслідувань ГПУ здійснено розслідування 117 кримінальних проваджень, котрі налічують 3404 епізодів, у яких понад 1800 осіб визнано потерпілими. За результатами судового розгляду винними визнано 15 осіб. Загалом правоохоронними органами України скеровано до суду 154 обвинувальних акти стосовно 238 осіб за злочини, які вчинені проти учасників Революції Гідності. Серед них провадження щодо окремих злочинів, вчинених членами угруповання В. Януковича проти держави: конституційний переворот (В. Янукович, О. Лавринович, Конституційний суд); державна зрада (В. Янукович, О. Єфремов); тиск на Митрополита Володимира (В. Янукович, В. Новинський, В. Захарченко, В. Коряк); вбивства, викрадення та катування, що відбулися під час подій на Майдані (В. Янукович, В. Захарченко, О. Якименко, В. Тоцький).

За останні роки було звільнено всіх політв'язнів режиму В. Януковича. Також було створено

Юрій Вербицький

Павло Мазуренко

Сергій Негоян

Михайло Жизневський

Роман Сенин

Богдан Калиняк

Сергій Синенко

Сергій Бондарук

Валерій Бредзенко

Сергій Дідич

Антоніна Дворянець

Олександр Калінос

Зураб Хурцін

Володимир Кішук

Андрій Корчак

Володимир Кульчицький

Володимир Наумов

Олександр Плеханов

Ігор Сердюк

Сергій Шаловап

В'ячеслав Веремій

Яків Зайко

Андрій Черненко

Юрій Паскалін

Дмитро Максимов

Віталій Васильов

Сергій Байдовський

Сергій Бондарчук

Микола Дзявупський

Устим Голоднюк

Едуард Гриневич

Сергій Кемський

Ігор Костенко

Іван Пантелєв

Андрій Мовчан

Олександра Подригун

Дмитро Лагор

Юрій Парашук

Анатолій Корисн

Андрій Сашко

Йосип Шлінг

Віктор Чмєленко

Віталій Смоленський

Богдан Сольчаник

Ігор Ткачук

Богдан Ілюк

Роман Тошин

Олександр Царьок

Олег Ушкєвич

Роман Вареница

Назар Войтович

Анатолій Желовага

Володимир Жербний

Богдан Вайда

Володимир Чалінський

Ігор Дмитрієв

Андрій Дидалоєвич

Роман Гурик

Віталій Коцуба

Олександра Хрипаченко

Василь Мойсей

Валерій Оланасюк

Юрій Сидорчук

Леонід Полінський

Олександр Щербанюк

Максим Шимко

Іван Тарасюк

Іван Блюк

Микола Паньків

Василь Прохорський

Віктор Швець

Людмила Шеремет

Святослав Котляр

Іван Городнюк

Андрій Цєлун

Віктор Хомяк

Максим Хорошишин

Георгій Арутюнян

Володимир Мальничук

Давид Кіпіані

Віктор Чернець

Володимир Топієв

Олександр Гриценко

Ігор Пєхєнко

Віктор Прохорчук

Анатолій Нечипоренко

Володимир Бойків

Олексій Братушка

Ігор Бачинський

Василь Шеремет

Іван Наконєчний

Олександр Бадєра

Владислав Зубєнко

Артем Мазур

Тарас Слободян

Михайло Костишин

Ольга Бура

Дмитро Черківський

Володимир Захаров

Петро Гаджа

Олександр Балук

Решат Аметов

Олександр Клітінський

Василь Ахєєєв

140 років від дня народження Казимира Севериновича Малевича

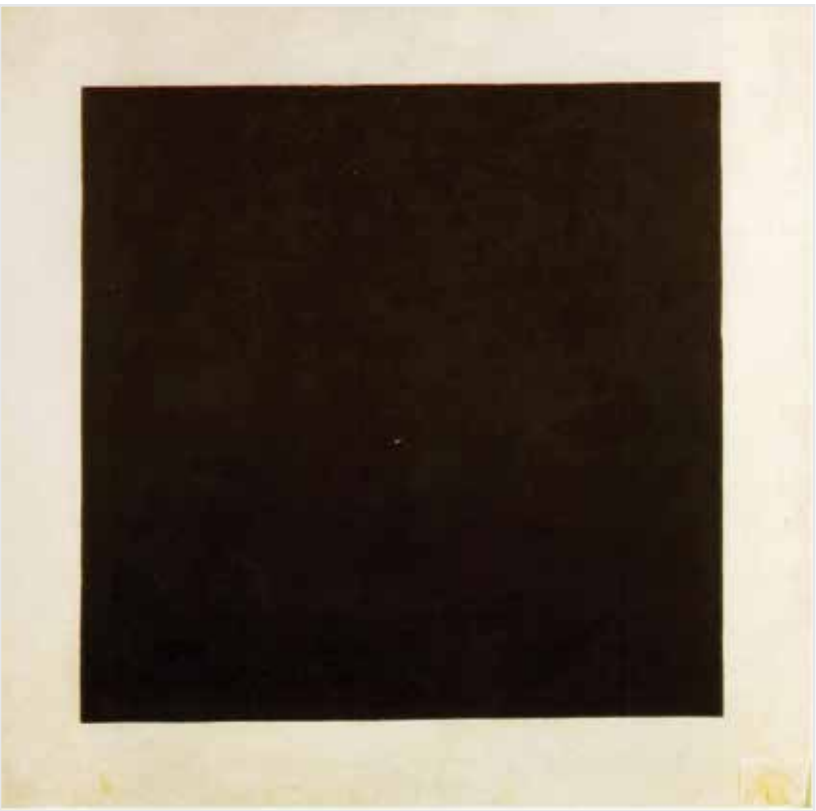
Автопортрет, 1908 або 1910—1911

Казимир Северинович Малевич — український радянський художник-авангардист українсько-польського походження, один із засновників нових напрямків в абстрактному мистецтві — супрематизму та кубофутуризму, педагог, теоретик мистецтва, засновник геометричного абстракціонізму та творець авангардного супрематичного руху.

Народився Казимир 11 (23) лютого 1878 року в Києві у сім'ї Северина та Людвіки Малевичів. Батько був інженером цукрового виробництва, тому сім'я часто переїжджала з одного містечка до іншого, від однієї цукроварні

А далі вчився малювати у Миколи Пимоненка, в Київській мистецькій школі (1895–1897).

У 1904 переїхав у Москву. Вдосконалював майстерність в училищі живопису, скульптури і архітектури (1904–1905) та в студії Ф. Рерберга (1905–1910). У картинах першого періоду творчості намагався поєднати принципи кубізму, футуризму і експресіонізму. Брав участь у виставках об'єднань художників «Бубновий валет» (1910) і «Віслючий хвіст» (1912) та ін., на яких виставляв свої роботи, написані в неопримітивіському: («Селяни в церкві», 1911–12; «Врожай», 1911) та кубофутуристському стилях

Чорний квадрат, 1915. Ікона абстрактного мистецтва.

до іншої.

До 17 років він жив на Поділлі (Ямпіль), Харківщині (Пархомівка, 1890-1894, Білопіль), Чернігівщині (Вовчок, Конотоп).

Вважають, що аматорським малюванням К.Малевич почав займатися в Конотопі, де його родина мешкала у 1894—1895 роках.

(«Англієць в Москві», 1914).

Став одним із засновників абстрактного мистецтва. 1915 року започаткував новий модерністський напрям у мистецтві — супрематизм. 7 грудня 1915 року вперше виставив картину «Чорний квадрат на білому тлі», яка перетворилася на ікону абстрактного мистецтва.

Згодом з'являється картина «Біле і чорне».

У 1919–1922 викладав у художній школі Вітебська, а в 1923–1927 — директор Інституту художньої культури в Ленінграді.

У 1927 переїхав до Києва, де зусиллями Миколи Скрипника Малевичу були створені нормальні умови для творчості. Публікував статті на мистецьку тематику в журналі «Нова генерація» (1928–1929) у Харкові.

У 1927–1930 викладав у Київському художньому інституті, де в цей час працювали Федір Кричевський, Михайло Бойчук, Віктор Пальмов, Вадим Меллер, Олександр Богомазов, Володимир Татлін, Василь Касіян, мав намір працювати з О.Архипенком. Але початок репресій в Україні проти інтелігенції змусив Малевича знову повернутись у тодішній Ленінград.

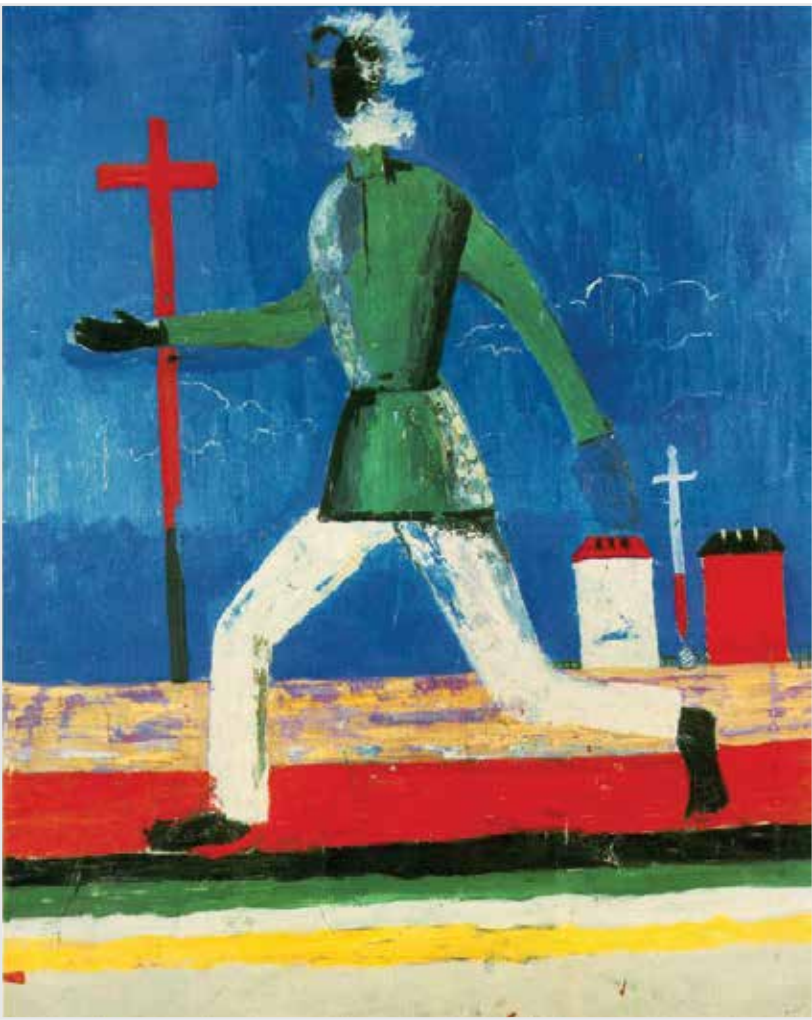
Припущення Малевича про те,

перейменування у Києві вулиці Боженка у вулицю Казимира Малевича (саме на цій вулиці, тоді Бульйонській, народився художник).

Естетична стратегія супрематизму К. Малевича (1878—1935) репрезентує модерністську інтенцію пошуку нових засобів художньої виразності.

На думку Малевича, мистецтво вже давно відійшло від потреби простого відображення природи та копіювання її природних форм. Оскільки, як би ми не прагнули втримати красу природи, зупинити нам її не вдасться, з тієї причини, що сама природа не є відображенням застиглої краси, вона змінює форми і створює з існуючого все нове і нове. Тим паче, завдяки досягненням науки і техніки з цим завданням може впоратись, наприклад, фотографія або кінематограф.

Сучасне мистецтво, за К.Малевичем, повинно

«Людина, що біжить» або «Селянин поміж хрестом і мечем». Полотно, олія, 1932-33)

що зміна ставлення радянської влади до модерністського мистецького руху відбудеться після смерті Володимира Леніна і падіння Льва Троцького виявилось правильним через пару років, коли сталінський режим виступив проти форм абстракції, розглядаючи їх як тип "буржуазного" мистецтва, який не міг виразити соціальні реалії. Як наслідок, багато його робіт було конфісковано, і йому було заборонено створювати та демонструвати подібне мистецтво.

Помер художник в Ленінграді, похований під Москвою.

У вересні 2012 депутати Київської міської ради підтримали ініціативу професора Дмитра Горбачова та президента Асоціації європейських журналістів Артура Рудзицького про

рухатися новими шляхами, створювати все нові і нові форми, адже в новій речі — нова краса. У зв'язку з цим, завдання митця — творити разом із світовими винаходами, не ігноруючи досягнення науки і техніки, а співіснуючи разом з ними на єдиній площині, беручи активну участь у створенні світу сьогодення.

Саме тому К.Малевич розглядав красу з точки зору не класичного, а сучасного мистецтва. Краса безпредметного у його концепції виступає вимогою, яка ставиться до сучасного мистецтва. Під безпредметним К.Малевич розумів такий художній твір, в якому відображається не сам предмет, а те відчуття, яке стало причиною того чи іншого ставлення до предмета.

СЕКРЕТНА ІСТОРІЯ РОСІЙСЬКОГО КОНСУЛЬСТВА В САН-ФРАНЦИСКО [продовження]

(початок у січневому випуску)

Переклад з «Foreign Policy» стаття Захарія Дорфмана [від 14 грудня 2017 року].

Переліт, картування волоконно-оптичних мереж, «дивні заняття». Московські шпигуни західного узбережжя були дуже зайняті.

Договір, який набув чинності в 2002 році, дозволяє Сполученим Штатам і Росії (як і іншими 32 учасникам) щорічно проводити обмежену кількість неозброєних оглядових і розвідувальних польотів над територіями один одного. (Як повідомляє Державний департамент, станом на 2016 рік Сполучені Штати зробили в цілому 196 таких польотів над Росією, в той час як Росія провела 71 обліт території Сполучених Штатів.) Методи збору інформації - відео, фотографічні, інфрачервоні і радіолокаційні засоби - строго регламентовані та обмежені, і країна, над чією територією планують здійснювати політ, повинна затвердити запитуваний маршрут. Обльоти контролюються особисто представниками уряду приймаючої країни. Потім за першою вимогою зібрані дані повинні бути передані всім, хто підписав договір. Спочатку передбачалось, що програма «Відкрите небо» буде угодою про контроль над озброєнням: спроба шляхом більшої прозорості знизити невизначеність, яка існує щодо збройних сил будь-якої великої держави і здатну призвести до помилкового обміну ядерними ударами.

Однак співробітники розвідки США стали помічати між цими «дивним діями» і «Відкритим небом» тривожні сходження: можливі російські агенти з'являлися в тих місцях, які незадовго до цього або пізніше були частиною маршруту російських обльотів. Як повідомили мені кілька колишніх співробітників американської розвідки, якщо ці оперативники перебували на місцях до польоту, вони найімовірніше, допомагали формувати координати для подальших місій «Відкритого неба». Якщо вони з'являлися після, це означає, на думку американських чиновників, що росіяни визначили об'єкт, який має потенційний інтерес (наприклад, волоконно-оптичний вузол), і хотіли особисто підтвердити те, що раніше було ідентифіковано під час обльоту. Просто «ніщо не може замінити людину, яка відправляється в конкретне місце і записує GPS-координати», сказав колишній високопоставлений співробітник контррозвідки: «Визначаючи портал з висоти 30 тисяч футів, ви не можете гарантувати точності ваших координат».

Зрештою представники американської розвідки зіткнулися з черговою серією

взаємозв'язків: можливі шпигуни не тільки відвідували ті місця, які облітали російські літаки-розвідники, виконуючи свої місії в рамках «Відкритого неба», але з'являлися прямо під цими літаками в режимі реального часу, тобто під час проведення самих обльотів. «Ідея була в тому, що між літаком і людиною на землі міг відбуватися якийсь обмін інформацією, - сказав мені один колишній співробітник розвідки. - Найважче було точно встановити, що саме вони роблять». (Foreign Policy не вдалося перевірити, чи змогли

офіційні особи США остаточно підтвердити факт подібного обміну повідомленнями та способи його здійснення).

Одна з теорій, яка відома мені з декількох джерел, полягала в тому, що росіяни могли використовувати польотивякості комунікаційної платформи: як відзначили колишні чиновники, літаки можуть бути свого роду вежею стільникового зв'язку для отримання і передачі даних. Якщо Москву турбував той факт, що американська контррозвідка могла перехоплювати зашифровані дані з безпечних засобів зв'язку, що знаходяться в їх дипломатичних резиденціях, росіяни могли шукати способи обійти цю можливість, таємно направляючи дані через пролітаючі літаки. «Якщо американський спостерігач стежить за трьома функціями на борту літака «Відкритого неба», - стурбовано говорив один з колишніх співробітників розвідки, - можливо, четверта функція від нього прихована - мовляв, чого не бачу, того немає - і, поки спостерігач тримає в полі зору інші функції, передача і отримання даних відбувається прямо у нього під носом».

Якщо це так, виходить, що своїми діями Росія порушує дух Договору з відкритого неба, якщо не саму його букву. Договір строго обмежує типи збору даних, і який би то не був секретний зв'язок або передача даних, яка відбувається між повітряним судном і можливим розвідником на землі, як видається, явно суперечить угоді. Керування всією цією операцією зі збору даних на Заході Сполучених Штатів, за словами одного з колишніх керівників контррозвідки,

відбувалося з консульства Сан-Франциско.

Протягом десятиліть Росія активно користується своєю дипломатичною присутністю в Сан-Франциско, і США, за традицією, відплачують тією ж монетою. У 1983 році, наприклад, Державний департамент видав нові керівні принципи, що забороняли радянським дипломатам та журналістам відвідувати Кремнієву долину. В епоху Рональда Рейгана консульство фігурувало в ряді випадків, пов'язаних з американською «п'ятою колоною», у тому числі Алленом Джоном Дейвісом, колишнім сержантом військово-повітряних сил, який надавав Радянському Союзу інформацію про секретну розвідувальну програму США, та Річардом Міллером, першим в історії агентом ФБР, який був засуджений за шпигунство. Його викрили втому, що він мав стосунки з радянською шпигункою, якою

місця. «Агенти кажуть, що Радянський Союз підслуховує Кремнієву долину з даху будівлі консульства, використовуючи складне електронне обладнання, виготовлене в США».

Уже тоді дах будівлі вказував на витік інформації: розташування на ньому супутникових тарілок, антен та імпрізованих будок свідчив про значну присутність російської радіотехнічної розвідки (як стверджує один колишній розвідник, зведені споруди, які приховували форму передавальних пристроїв від американських спецслужб та іноді проводили розвідувальні операції, існували ще донедавна).

Протягом цього часу на даху будівлі «не було нічого, крім антен і засобів зв'язку», згадував колишній агент ФБР ЛаРекві, який майже два десятиліття працював в контррозвідці в Сан-Франциско. «Було незручно, що ми дозволяємо це зробити. Але я гадаю, це те, що росіяни робили і для нас». Кві, який пішов у відставку у 2006 році, також сказав мені, що щонайменше 50 відсотків усіх працівників консульства Сан-Франциско в 1980-х роках були повними або частковими шпигунами.

Ця увага до сигналів та технічної розвідки зберігалася ще довго, повідомили мені кілька колишніх розвідників США. «Це виглядало так, ніби у кожного був технік, а не розвідник», - згадує один із колишніх офіційних осіб. «Шляхом захисту цих людей було те, що вони рідко виходили в люди. Лише робота-дім, робота-дім. Коли вони виходили грати в хокей або випити з друзями, то лише групою. Було важко проникнути в їх групу». Той же чиновник також зазначив, що Сан-Франциско є невід'ємною частиною відкриття американськими спецслужбами нового класу російського офіцера «технічного типу» розвідки, який працює на російський аналог Агентства національної безпеки, перш ніж ця організація в кінцевому рахунку була повернена Путіним назад у ФСБ. Ця група, яка не була заснована на базі самого консульства, була ідентифікована за допомогою схем поїздок своїх членів - вони часто відвідують територію затоки - і типи людей, які всі в галузі розвитку високих технологій, з якими вони шукали контактів. На думку цього колишнього офіційного представника США, ці російські спецслужби були особливо зацікавлені в обговоренні криптології та програми «Інтернет наступного покоління».

Саме місцезнаходження консульства - на вершині гори Тихоокеанські висоти з прямим виходом до океану, що, швидше за все, і визначило концентрацію активності сигналів. Деякі типи високо зашифрованих повідомлень не можуть бути передані на великій відстані, і кілька джерел сказали мені, що американські чиновники вважають, що російська розвідка потенційно скористалася місцем розташування консульства для зв'язку з підводними човнами, траулерами або підслуховування постів, розташованих в міжнародних водах за межами узбережжя Північної Каліфорнії. (Службовці російської розвідки також могли передавати дані на шпигунські станції, які віддалені від берега, декілька колишніх розвідників

керували з Сан-Франциско, та передавав їй інформацію. У 1986 році адміністрація Рейгана видворила з Сан-Франциско 13 радянських дипломатів, звинувачених у шпигунстві; невдовзі після цього Радянський Союз публічно звинуватив ФБР у використанні складної системи прослуховування в Сан-Франциско через секретний тунель, прокладений під будівлею консульства. («Очевидно», що на той час консульство прослуховували, зазначив Рік Сміт, який працював на російську контррозвідку ФБР у Сан-Франциско з 1972 по 1992 рік.)

У 1970-х і 1980-х рр. Радянський Союз був зацікавлений у Сан-Франциско «головним чином, у зв'язку з економічною, а не політичною розвідкою», - сказав Олег Калугін, колишній генерал-майор КДБ, який був заступником (а пізніше виконував обов'язки) начальника резидентури КДБ в радянському посольстві у Вашингтоні з 1975 по 1980 рік. «Головним пріоритетом російської розвідки на той момент був промисловий та технологічний розвиток, щоб не відставати від Сполучених Штатів», - сказав Калугін.

Поступово, але безсумнівно, Сан-Франциско ставав головним осередком російського шпигунства. «В останні роки, - говорить у статті UPI 1984 року, - часто повідомлялось про те, що не менше 50 шпигунів звітують до консульства Сан-Франциско». Фактично, як писала газета SanJoseMercury у 1985 році, «співробітники ФБР вважають, що радянське шпигунство на Західному узбережжі контролюється» з цього

розповіли мені, пояснюючи незрозумілу поведінку на Стінсон-Біч). Так само “дуже можливо”, - сказав один із колишніх офіцерів розвідки, - що росіяни використовували консульство Сан-Франциско для спостереження за рухами та, можливо, повідомленнями, про десятки американських ядерних підводних човнів, які регулярно патрулюють Тихий океан з їхньої бази у штаті Вашингтон.

Загалом, сказав той же самий чиновник, “дуже ймовірно”, що консульство функціонувало для Росії як класичний центр зв'язку для західних Сполучених Штатів - і, можливо, всієї західної частини півкулі.

Закриття консульства Сан-Франциско, звичайно, не може бути відокремлено від політичних обставин, що його оточують. Через унікальну та тривожну історію та позицію президента США Дональда Трампа щодо Росії - одна країна, яка з терпінням відноситься до президента, який жорстоко виступає проти своїх супротивників та союзників, дії Адміністрації в Сан-Франциско розглядалися з незрозумілістю та підозрою рядом колишніх службовців розвідки, з якими я говорив.

По-перше, існує проблема відповідального балансу: У таких видах дипломатичних конфліктів існує сподівання на рівність з точки зору шкоди, яку ви завдаєте вашому антагоністу. Крок Путіна - зменшити штат працівників дипломатичної місії США в Росії на 755 осіб - виявився набагато агресивнішим, ніж це було насправді. В уряді США працюють сотні росіян (добре знаючи, що деякі можуть бути шпигунами), щоб допомогти співробітникам своїх дипломатичних установ у цій країні, і майже всі зачеплені особи під цим скороченням були російськими громадянами, а не американськими дипломатами чи розвідниками в Росії під дипломатичним прикриттям. Спритність цього рішення була ще більше пом'якшена тим фактом, що, як одне з джерел мені розповіло, чиновники США розслідують, що протягом

багатьох років Державний департамент намагався скоротити місцевий персонал у своїх дипломатичних закладах в Росії через поширені побоювання щодо шпигунства. Тоді рішення Путіна було не без ризику для самих операцій зі збору розвідки в Росії. “Недоліком для росіян є те, що [шляхом скорочення кадрів] ви скорочуєте кількість потенційних інформаторів”, - зазначив Холл, колишній керівник ЦРУ з російських операцій.

Тоді відкрите будівництво консульства Сан-Франциско адміністрацією Трампа виглядає як більш суворі контрзаходи, ніж російські дії, які негайно спровокували його. Заявка на закриття, сказав Холл, була “чудовими новинами і давно очікуваними”. Стефані Дуглас, яка служила спецагентом ФБР, відповідальною за дивізію Сан-Франциско з 2009 по 2012 рік, охарактеризувала рішення адміністрації як

“неймовірно агресивне і досить приголомшливе”. Зокрема, “було ударом для росіян закрити це консульство”, - сказав колишній керівник контррозвідки. Інший колишній офіцер розвідки назвав це “безпрецедентним”. Далі складання таємниці було відносно приглушеною відповіддю Росії; це означає, що цей останній колишній офіцер припустив, що Путін може все ж таки висловити надію на якусь велику угоду з адміністрацією Трампа. “Якщо вони не реагують

на закриття консульства Сан-Франциско, - запитав колишній чиновник, - яка окупність чекає на них?”

Несумісності тут турбують. З одного боку, рішення Трампа про закриття консульства в Сан-Франциско було набагато більш послідовним і стійким, ніж це було втілено у той час; з іншого боку, не існує жодних доказів - і ніяких підстав вважати, з огляду на його колишні відступлення - сам Трамп розумів тяжкість свого руху. “На основі інших моїх взаємин з посадовими особами західного крила та глибини їх розуміння цих питань в цілому я був би дуже здивований, якби президент Трамп мав... хоч якесь розуміння цього”, - сказав Джеффри Едмондс, який працював Директором Ради національної безпеки Росії до квітня 2017 року.

Едмондс припустив, що рішення про закриття, скоріше за все, буде прийняте головним комітетом Ради національної

що закриття Консульства може бути сигналом Трампа Роберту Мюллеру, шляхом для президента, щоб показати спеціальному раднику, що його адміністрація не знаходиться під впливом інтересів Росії, фінансових чи особистих. Другий колишній чиновник припустив, що закриття носитиме тимчасовий характер і що після, скажімо, майбутнього теракту в Сполучених Штатах, Москва могла б нарочито запропонувати забезпечити розвідку на злочинців, і адміністрація Трампа - вдячна за співпрацю і допомогу Росії - може потім поверне будівлю своїм колишнім орендарям.

Ці колишні посадові особи США були єдині в думці про довгострокові цілі Росії, оскільки вони були розділені короткостроковими намірами Трампа. Кожен колишній розвідник, з яким я розмовляв, був впевнений, що Росія продовжуватиме агресивні операції з розвідки у районі затоки, ймовірно, через людей, які не мають офіційного прикриття - скажімо, через інженерів або вчених. “Кремнієва долина любить російських програмістів”, - зауважив один колишній розвідник.

Ці динаміки та методи, які вони використовують, обов'язково зміняться, заявили ці чиновники, але Сан-Франциско та Силіконова долина - надто багатоцільові, занадто цінні і надто легкі для припинення діяльності тут. Шпигунська війна продовжиться; росіяни з часом будуть перебудовувати свої мережі, пристосовуючи свою діяльність до відповідальності за брак місцевого дипломатичного прикриття. Зрештою, обставини, пов'язані із закриттям консульства Сан-Франциско, - це лише одна частина набагато більшого, і набагато темнішого, антагонізму між двома ядерними супердержавами. “Велика гра знову за нами”, - сказав один із колишніх офіцерів розвідки. “Сан-Франциско завжди був центром інтересів Росії. Робота не зупиниться».

[Майдан] початок на стр.1

закон про амністію учасників Майдану, котрий набрав чинності в лютому 2014 року. Усі заарештовані за участь у подіях на Майдані, вийшли на свободу, решту не було притягнуто до відповідальності.

Одним з головних досягнень Майдану стало відновлення курсу на євроінтеграцію та підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Так, зокрема, у травні 2017 року Європарламент ухвалив законодавчий акт, яким схвалювався безвізовий режим між Україною та країнами Європи, тож починаючи з 11 червня 2017 року українці можуть подорожувати у Європу без попереднього оформлення віз.

З часів проголошення незалежності України, суттєвою проблемою залишалася цензура в інформаційному просторі, зокрема, в друкованих виданнях, на радіо й телебаченні. Останнє десятиліття позначилося ще й активною русифікацією теле- й радіопростору засиллям російськомовного контенту.

Так, щоб запобігти подальшому поглибленню інформаційного протистояння в умовах війни між Україною та Росією, в травні 2017 року Президент України Петро Порошенко своїм указом увів у дію рішення РНБО «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», згідно з яким заборонено діяльність популярних в Україні російських соціальних мереж, IT-компаній, телерадіокомпаній, розробників програмного забезпечення, зокрема й бухгалтерської програми 1С.

Варто згадати, що за останні чотири роки в Україні було реформовано ДАІ й натомість з'явилася патрульна поліція, організовано портал оприлюднення інформації про публічні закупівлі ProZorro; завдяки добровольцям, активістам й волонтерам вдалося суттєво реформувати армію. Однак, попри явну позитивні зміни, корупція серед політиків, держслужбовців, у правоохоронних органах і судах надалі залишається суттєвою проблемою.

Але, чи не найголовнішим досягненням Революції Гідності, є активізація стуспільства, яке вмить змогло об'єднатися й частково взяти на себе виконання функцій, які від початку мала би виконувати держава (забезпечення армії силами волонтерів провіантом, одягом, спорядженням, а також необхідними сучасними медикаментами - один з найяскравіших прикладів). Вмить суспільство відчувало, що такі має право голосу і може щось змінити в країні. Тому, хочеться вірити, що попри те, що зміни в Україні відбуваються не так швидко, як багатьом того хотілося б, українське суспільство й надалі впевнено відстоюватиме свої права, але вже не на полі бойових дій, а у форматі цивілізованого діалогу між громадянами і владою.

УКРАЇНО, ВКРАЇНОЧКО!

*Де взяти слова,
щоб, як промені,
самоцвітами заграли,
щоб розписали
мою Україну,
мою билинку вдовину,
долі моєї стежину.
Я їх пошукаю й знайду
вишиті на рушнику:*

*“Україно, Вкраїночко!
яблуневий краю,
синьоока дівчинонька,
яку я кохаю,
моя нене старенькая
пташка сизокрила,
моя пісня, моя туга,
і правда, і сила.”*

—Мирослав Грех

"Війна і Маленька Віра"

Нова книга для дітей від Юлі Косівчук

Ми дуже раді представити вам нашу місцеву художницю, письменницю, а також всесторонньо талановиту землячку, Юлю Косівчук, з її новою двомовною книжкою для дітей "Війна і Маленька Віра". Для всіх бажаючих придбати книжку можна зателефонувати у видавництво «Букрек», (0372) 55-29-43 або замовити в українських книгарнях.

Книжка "Війна і Маленька Віра" написалася на одному подиху. Просто сил більше не було читати про втрати наших в зоні АТО. Захотілося якнайшвидше перемогти в цій війні. Бо це - війна. Мені здається, що митцям притаманно час від часу ховатися в свої затишні світи від болючої реальності, але в цьому випадку, мені б хотілося, щоби дитяча казочка стала пророчою і Україна нарешті перемогла російського агресора. Мої перші рецензенти - це мої дівки Марічка та Іванко і, звісно, - чоловік Ростислав Бучко. Іванко поки ще замалий, щоби розуміти про що йдеться в книжці, але він активно розглядав картинки, коля малювала. Марічка читала чорновик. Ми обговорювали цю історію. Вона, до речі, допомогла мені придумувати інтерактиви-ілюстрації. А мій чоловік уважно вчитував як український, так і англійський текст, бо книжка двомовна. Видати її взялася п. Дарина

Презентація книжки Юлі Косівчук

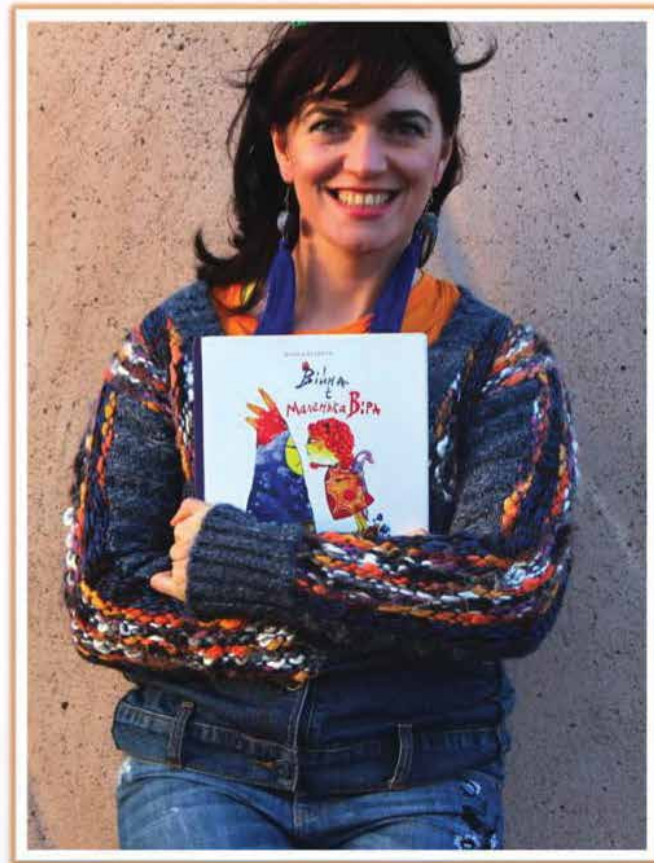
ВІЙНА І МАЛЕНЬКА ВІРА

18 лютого о 4 годині

за адресою:

Ukrainian Hall San Francisco
110 Brussels St, San Francisco, California
94134

Будуть сюрпризи! 😊 Чекаємо вас!

Максимець, видавництво «Букрек», в моїх рідних Чернівцях. Наклад 1000 примірників. До речі, недавно кілька моїх друзів привезли сотню книжок сюди, в Каліфорнію, і тепер ми зможемо

презентувати казку тут. Ми плануємо передати 50% коштів з продажу книжок в Україну дітям загиблих воїнів. На останок, хотіла б побажати вам, друзі, - вірити! Бо з власного

досвіду знаю, що Віра дійсно творить дива!

—Юля Косівчук

Леся Українка – драматург

Леся Українка увійшла в історію української літератури як геніальна поетеса і драматург, прозаїк, критик і перекладач.

Леся Українка написала 20 драматичних поем, і з них лише дві на українську тематику. Це "Лісова пісня" і "Бояриня". Решта

18 написані на сюжети історії людства за 3-4 тисячоліття: Єгипет фараонів, Вавилон, Іудея, Еллада, Римська історія часів раннього християнства, середньовічна Іспанія, перші поселення колоністів у Північній Америці. Звернення до світових образів (Касандра, Месія, Міріам, Дон Жуан та інші) і світових сюжетів давало і дає підстави зарубіжним митцям і критикам робити висновки, що "Леся Українка була співтворцем і видавним представником європейського мистецтва ХХ століття".

Найбільш нещаслива доля драматичної поеми "Бояриня". Написана у Єгипті в квітні 1910 року впродовж трьох днів, вона так і не побачила світу за життя автора. Твір був опублікований через рік по смерті поетеси у 1914 році. Потім були ще два видання – 1918 і 1923 років, та впродовж багатьох десятиріч твір був під негласною забороною. Його не включали до зібрань спадщини і навіть не згадували дослідники її творчості. Тільки після 66 років замовчування "Бояриня" була надрукована у 1989 р. з коментарями відомого вченого Миколи Жулинського.

У драмі відображена доба Руїни України в XVII столітті. Леся Українка подає нам постаті українських патріотів, які вимушені служити історичному ворогові – Москві.

В основі сюжету твору історія життя Оксани Перебийної, дочки козацького старшини, яка одружившись із боярином з українців – Степаном,

опинилася в Москві.

Оксана тяжко переживає національне приниження. Зіткнувшись у Москві віч-на-віч з численними обмеженнями навіть на родинно-побутовому рівні, Оксана серцем і розумом відчула покірливість Степана перед царськими прислужниками, адже від них залежало його становище. Оксана з жахом вигукує: "Степане, та куди ж се ми попали? Та се ж якась неволя бусурменська." Оксані дуже боляче, що її чоловік, який колись був добрим козаком, вже сам себе називає "боярин Стьопка". Оксана кохає Степана, якийсь час вірить в те, що він і звідси, з Москви, оберігає її рідну Україну. Але поступово вона розуміє трагічність становища, в яке вони попали. Їй несримно боляче, що "Україна лягла Москві під ноги". Втомившись від невизначеності, бездуховності, у тузі за рідним краєм, Оксана помирає.

Драматична поема "Бояриня" актуальна і в наш час. Адже зараз, коли іде розбудова вільної незалежної держави з одночасним військовим її захистом від давнього історичного ворога, твір цей допомагає правильно і свідомо обрати дорогу в майбутнє, щоб не допустити вмирання національних коренів.

1. *Ukrainka Lesja. Kasandra i inne dramaty. Krakow. 1982. c.374*

СИЛЬНІ ДУХОМ

Життя для школи та громади

Майже сто років тому українську поетесу, доньку греко-католицького священика, Костянтину Малицьку після трьох місяців бузувірських допитів вислали до Сибіру: «Українізуй там ведмедів, якщо виживеш!»

Не лише вижила ця енергійна та мужня жінка, а й почала українізовувати Сибір, заснувала 16 українських шкіл! Не Герой України, не Шевченківська лауреатка, без жодних звань і регалій, майже забута своїм же народом велика українка залишила нам, нащадкам, свої вічні творіння: "Чом, чом, чом, земле моя, Так любя ти мені, Так любя ти мені?" (з цієї пісню учні Костянтини Малицької ставали до лав Українських січових стрільців),

*"Взяв би я бандуру,
настроїв, заграв,
Щоби голос пісні
до небес лунав..."*

*"Соколи, соколи,
ставаймо в ряди,
Нас поклик
«Борімось!» взиває.
В здоровому тілі
здорові душі
Де сила,
там воля вітає..."*

*"У «Січі»! У «Січі»!
Гуртуймось, брати,
Най слава
козацька востане,
Най клич наш побудить
дрімучі хати,
Взиває зривати кайдани..."*

та багато інших...

Але й у Сибіру творчість свою вона не полишала, хоча все те написане було в щоденник та пройняте тугою за Батьківщиною. А в 1921 році заходами Костянтини Малицької та її українських учнів школа дала в Красноярську перший український Шевченківський концерт, від якого були в захваті всі його учасники. І того ж, 1921 року, доля усміхнулася до Костянтини й вона отримала змогу повернутися в Галичину.

*Чом, чом, чом, земле моя,
Так любя ти мені,
Так любя ти мені?*

*Чом, чом, чом, земле моя,
Чарує так мене
Краса твоя?*

Напевне всі чули пісню, початкові слова якої винесені у мотто-епіграф. Але не всім відомо, що написала її у 1904 р. вчителька Костянтина Малицька (1872–1947), яка працювала тоді в Лужанах на Буковині, а переклав її на музику галицький композитор Денис Січинський (1865–1909). Хоча за радянських часів дозволялося виконувати цю пісню заслуженим співакам, таким як Дмитро Гнатюк чи Анатолій Солов'яненко, імені авторки називати не рекомендувалося. Називали часом один з її літературних псевдонімів – Віра Лебедова.

Народилася Костянтина Малицька 30 травня 1872 року у селі Кропивник (тепер Калуського району Івано-Франківської області). Її батько о. Іван Малицький (1842–1875)

27 вересня 2009 року на будинку №12 при вулиці Драгоманова у Львові, встановлена меморіальна таблиця: «Константина Малицька, видатна громадська діячка, письменниця, педагог, працювала директором і вчителем Української приватної школи ім. Тараса Шевченка у цьому будинку /1906–1914, 1920–1937/»

був парохом місцевої греко-католицької церкви Св. Миколая. Мати Олена походила зі священичої родини Гетьманчуків.

Як писав львівський історик Ярослав Лялька, «мати – Олена Малицька, походила теж із священичого роду, була освіченою жінкою, громадською діячкою. Вона була учасницею установчих зборів "Товариства руських жінок", які відбулися в грудні 1884 року у Станіславі за ініціативою Наталії Кобринської. Дідом по матері Костянтин був відомий український вчений-історик, етнограф, церковний і політичний діяч, посол до Галицького сейму та Австрійського парламенту, о. Антоній Петрушевич. Батька Константина втратила рано, її освітою займалася мати, яка переїхала до Станіслава. Вона підготувала доньку до вступу в Станіславську державну гімназію, яку Константина Малицька успішно закінчила 1889 року».

На той час в австрійській Галичині не було державних гімназій для дівчат, і Костянтина мусила здавати матуру екстерном. Потім вона навчалася у державній вчительській семінарії у Львові, яку закінчила 1892 року й отримала диплом народної вчительки. Першою її посадою була школа в містечку Єзуполі (за радянських часів називався Жовтень) біля Станіславова. Відтак 11 років попрацювала в Галичі, де ініціювала створення читальні «Просвіти».

Дослідниця Світлана Гірняк пише: «Громадсько-культурна, просвітницька, публіцистична діяльність К. Малицької викликала занепокоєння

серед москвофілів та осіб пропольської орієнтації, тому 1903 р. її переводять до далекого села Беча. Ось як про цей період згадує К.Малицька: «Мое знайомство з Буковиною датується з року 1903, коли то замість їти на заслання до Беча на захід, перенеслася я добровільно на полудне. Переді мною були вже там деякі вчителі-галичани, бо тодішній шкільний інспектор, незабутньої пам'яті Омелян Попович, радо в тому часі приймав галицьких утікачів. Посаду дістала я відразу, стала при 5-класовій народній школі в Лужанах під самими Чернівцями».

Містечко Беч поміж Горлицями та Яслом лежало вже у польській частині Галіції, куди намагалися заслати активних українських педагогів і урядовців. Таку практику продовжували урядовці II Речі Посполитої й у міжвоєнний період.

Розташовані поблизу Чернівців Лужани були важливим осередком українства в Буковині. Завдяки місцевій громаді тут навітьдалося заснувати гімназію з «руською мовою навчання».

У Чернівцях К. Малицька заприятелювала з редакторами газети "Буковина" Я. Веселовським і журналу "Промінь" І. Герасимовичем (тут увійшла до складу редколегії), приятелювала з Емілією Кумановською, Євгенією Ярошинською, Ольгою Кобилянською. За три роки на Буковині К. Малицька провела значну роботу з організації жіночих гуртків по селах та заснування у травні 1905 р. "Жіночої громади". 1906 р. на запрошення українського педагогічного товариства у

Львові К. Малицька прибула викладати до приватної дівочої школи імені Т. Шевченка (заснованої 1898 р.), якою керувала визнаний у Галичині педагог Марія Білецька. 1906–1914 рр. редагувала журнал "Дзвінок".

Семикласна дівоча школа імені Т. Шевченка належала до «Руського товариства педагогічного» (РПТ). Містилася вона у власному будинку у Львові на вулиці Мохнацького (тепер Драгоманова), 12. К. Малицька викладала тут рідну мову, природознавство, педагогіку, геометрію, фізику, завідувала шкільною бібліотекою.

За цією адресою діяла також вчительська семінарія РПТ у якій працювала К. Малицька. У 1912 році РПТ було перейменоване на «Українське педагогічне товариство» (УПТ), а у 1926-у – отримало назву «Рідна Школа».

Костянтина Малицька разом з Герміною Шухевичевою та Мариною Білецькою була однією з провідних галицьких феміністок, яких тоді називали емансипантками. "Мужчини, що нерадо тоді дивились на їх домагання рівноправності для жіноцтва, прозвали їх "Три Марини", – згадував Степан Шах.

Відтак К. Малицька стала однією з організаторок жіночого руху в Галичині, який вона вважала частиною загальноукраїнського національного руху:

«Педагогічну працю Константина Малицька поєднувала з активною участю в жіночому русі. За її активною участю в 1909 р. на основі об'єднання "Клубу русинок" та "Кружка українок" було створено нове товариство "Жіноча громада", яке очолила Марія Білецька, а Константина Малицька увійшла до проводу. Програмним завданням товариства була просвітна, економічна й товариська організація міської та сільського жіноцтва. За ініціативою Костянтини Малицької в 1910 р. був створений "Кружок ім. Ганни Барвінок", в якому працювали такі видатні громадські діячки, як Марія Заячківська, Мирослава Мороз, Іванна Скопляк, Ольга Брик, Іванна Витковицька, Дора Ліщинська, Марія Бачинська-Донцова, Стефанія Пашкевич, Ольга Коренець, Михайлина Гевикович, Ірина Бонковська, Марія Кекеш, Софія Вольська-Мурська та ін. "Кружок ім. Ганни Барвінок" опікувався школою ім. Т. Шевченка, вів культурно-просвітню працю серед батьків шкільної молоді, середширокого загалу українського жіноцтва. Українське жіноцтво вже на початкуXXст. виявилосьрішучим прихильником державницьких ідей та активним співтворцем військових організацій. Ця концепція була провідною у доповіді Костянтини Малицької на тему "Політичне положення під теперішню хвилю" на великих жіночих зборах у Львові 14 грудня 1912 р. Із співвідповіддю "Завдання жінки на випадок війни" виступила Олена Степанів, майбутня національна героїня України і хорунжа Легіону УСС. 18 лютого 1913 р. за підписом Костянтини Малицької, Марії Білецької, Олени Верганівської, Олени Залізняка, Олени Лучаківської, Ольги Гаморак,

НОВИНИ УКРАЇНИ

Верховна Рада ухвалила законопроект про реінтеграцію Донбасу

Верховна Рада України на засіданні 18 січня ухвалила у другому читанні та в цілому законопроект про реінтеграцію Донбасу. Йдеться про особливості державної політики щодо тимчасово окупованих територій у Донецькій і Луганській областях. За таке рішення проголосували 280 депутатів із необхідних 226.

У документі, серед іншого, міститься пункт про визнання Росії державою-агресором. Дії України в регіоні визначаються як стримування і відсіч російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях на підставі статті 51 Статуту ООН, яка визначає право держав на самооборону.

Згідно з текстом закону, до тимчасово окупованих Росією територій у Донецькій та Луганській областях входять земля, річки, озера, внутрішні морські води, надра та повітряний простір над цими територіями.

Наголошується, що тимчасова окупація Російською Федерацією територій України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Росії жодних територіальних прав.

Український паспорт назвали найціннішим серед країн СНД

Закордонний паспорт громадянина України визнали найціннішим серед аналогічних документів країн СНД. Він дозволяє без віз відвідати 130 держав світу. Міжнародний індекс паспортів опублікувала компанія "Генлі і партнери", коли порівняла документи 200 країн.

Протягом останніх п'яти років найціннішим закордонним паспортом називають німецький — дозволяє вільно відвідати 177 країн світу. Друге місце посідає Сингапур із безвізом у 176 держав. Третє розділили Велика Британія, Данія, Італія, Норвегія, Фінляндія, Франція, Швеція, Японія, чиї громадяни безперешкодно їздять у 175 країн. Закордонний паспорт громадянина України займає 44-те місце. РФ — 48-ме,

росіяни вільно їздять у 110 країн. Останній у рейтингу Афганістан, його громадянам відкритий доступ у 24 держави.

Громадянство іншої країни можна купити. Найдорожче отримати паспорт громадянина Австрії. Для цього в країну потрібно інвестувати до 10 млн євро — 340 млн грн. Документ дає безперешкодний доступ у 174 країни. Громадянство Мальти і Кіпру можна купити за 1–2 млн євро — 34–68 млн грн, із ним вільно відвідують 159–169 країн.

З полону бойовиків на Донбасі звільнили ще одного українського військового Романа Савкова

21 січня СБУ передала сепаратистам на КПВВ «Майорськ» жінку, яку помилував президент в рамках обміну полоненими з бойовиками на Донбасі, яких підтримує Росія.

«Роман ще в шоковому стані і не вірить, що все правда. Його захопили пораненого, утримували в Макіївській колонії, в нього цукровий діабет і йому не давали ліків, було значне погіршення здоров'я... Днями президент помилував одну злодійку, аби витягти нашого військового. Цього разу нам віддали саме Романа. Тепер він пройде лікування у військовому госпіталі», — розповіла Ірина Геращенко.

27 грудня 2017 року на Донбасі між українською стороною і підтримуваними Росією бойовиками відбувся обмін утримуваними особами. Він був запланований за формулою «306 (тих, видачі кого домагалися підтримувані Росією бойовики – ред.) на 74 (військових і цивільних, включених до списку на обмін Україною – ред.)». Українській стороні 27 грудня передали 74 людини, проте одна з них вирішила залишитися на непідконтрольній українській владі території. Київ передав бойовикам 233 людини.

Зростає кількість росіян, які переїзять в Україну

Кількість росіян, що залишають свою країну і переїжджають жити в Україну, — щороку зростає. З 2014 року, як свідчить статистика Міграційної служби України, до неї звернулося більше десяти тисяч росіян. Із них лише два десятки людей отримали статус біженця. А от щонайменше шість тисяч — українське громадянство.

МІЖНАРОДНІ НОВИНИ

США ввели нові санкції проти РФ через підтримку КНДР

Управління з контролю за іноземними активами Міністерства фінансів США ввело санкції проти дев'яти суб'єктів, 16 людей і шести суден у відповідь на триваючу розробку Північною Кореєю зброї масового знищення (ЗМЗ) і триваючі порушення резолюцій Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй (РСБ ООН).

Сьогоднішні санкції націлені на агентів програм Північної Кореї по ОМУ та інші незаконні підприємства, повідомили у прес-службі Міністерства фінансів США.

"Згідно з Резолюцією Ради Безпеки ООН уряд США націлений на незаконні суб'єкти в Китаї, Росії та інших країнах, які працюють від імені північнокорейських фінансових мереж і закликають їх до вигнання з територій, де вони проживають. Ми вводимо санкції відносно нафтових, судноплавних і торгових компаній, які продовжують забезпечувати "рятувальний круг" для Північної Кореї, підживлюючи ядерні амбіції і дестабілізуючу діяльність цього режиму", — йдеться у повідомленні.

Соцмережею Facebook користується вже 11 мільйонів українських користувачів – Watcher

Соціальною мережею Facebook користується вже 11 мільйонів українських користувачів. Про це повідомляє онлайн-видання Watcher з посиланням на дані внутрішньої статистики.

У цю цифру включені користувачі Facebook з України, які хоча б раз протягом останніх 30 днів відвідали соціальну мережу.

Онлайн-видання Watcher зазначає, що за останній рік кількість українських користувачів соцмережі зросла на 67% — з 6,6 до 11 мільйонів. Найбільше зростання, як повідомляє видання, було в травні 2017 року, коли

українським провайдером було заборонено надавати доступ користувачам до російських соціальних мереж.

Крім того, за даними Watcher, соціальною мережею Instagram (належить компанії Facebook) користуються 7,3 мільйона українських користувачів, за рік українська аудиторія зросла вдвічі — з 3,6 мільйона.

Twitter заявляє, що виявив і закрити ще понад тисячу акаунтів російської «фабрики тролів»

Компанія Twitter заявляє, що виявила і закрила ще 1062 акаунти, які пов'язані з «Агентством інтернет-досліджень» з російського Санкт-Петербурга, так званою «фабрикою тролів».

Як повідомила компанія 19 січня, понад 670 тисяч американців стежили за цими акаунтами, ретвітили повідомлення з них чи позначали їх значком «подобається» під час президентської виборчої кампанії в США 2016 року. У Twitter мають намір надіслати електронні листи цим користувачам.

Таким чином, кількість акаунтів, які пов'язані із російською «фабрикою тролів», зросла до 3814. За даними Twitter, за 10 тижнів до виборів у США в листопаді 2016 року ці акаунти опублікували майже 176 тисяч твітів, приблизно 8,4% яких стосувалися виборів.

«Така діяльність є викликом для демократичних суспільств всюди, і ми віддано працюватимемо над цим важливим питанням надалі», — йдеться в заяві Twitter.

Крім того, у компанії повідомляють, що виявили ще понад 13,5 тисяч автоматичних акаунтів, «які пов'язані із Росією», які активно твітили під час виборчої кампанії. Загалом у Twitter нарахували близько 50 тисяч таких автоматичних акаунтів.

У компанії заявляють, що повідомили Конгресові США цю інформацію.

Соціальна мережа Facebook раніше повідомила американським слідчим, що виявила факт купівлі росіянами під час президентської кампанії 2016 року реклами, спрямованої на виборців у США.

У листопаді 2017 року в компанії Facebook повідомили, що створюють портал, за допомогою якого користувач зможе дізнатися, чи був він підписаний на сторінки чи облікові записи, які пов'язані з прихованою російською кампанією з метою вплинути на американські вибори.

Законодавці США восени звинуватили керівництво Facebook, Twitter і Google у нездатності запобігти ймовірним зловживанням їхніми мережами з боку Росії під час президентської кампанії.

У США триває розслідування щодо можливого втручання Росії в президентські вибори в США в 2016 році. Розслідування ведеться в Міністерстві юстиції США, а також іще комітетах обох палат Конгресу США. Кремль будь-яке втручання заперечує.

[Костянтина Малицька] початок на стр.7

Євгенії Ясеницької, Олени Степанівної у львівських часописах з'явилася відозва про створення фонду "Потреби України". Зібрані жіноцтвом кошти були використані для формування Легіону Українських Січових Стрільців. У середині 1912 р. Константина Малицька була запрошена до міжпартійного комітету, членами якого були Лонгин Цегельський, Іван Боберський, Степан Томашівський, Роман Дашкевич, Іван Чмола, котрий опрацював статут і в грудні 1912 року розгорнув діяльність щодо створення товариства Українські Січові Стрільці II (організації для військового вишколу і національно-патріотичного виховання галицької молоді).

Не випадково саме у будівлі школи ім. Т. Шевченка у серпні 1914 року розмістилася Бойова управа легіону Українських Січових Стрільців (УСС).

Після окупації Львова російським військом царська влада не забарилася з покаранням:

«17 лютого 1915 р. була заарештована Константина Малицька, яка більше трьох місяців перебувала в тюрмі на вул. Баторія. Згодом вона писала: "Єдиною нашою провиною було, що ми "мазепинці", і не вітали російської армії хлібом-сіллю". 28 травня 1915 р. Константину Малицьку (єдину жінку) у числі 13 видатних діячів (д-р Микола Шухевич, д-р Василь Нагірний, д-р Володимир Охримович, д-р о. Йосиф Боцян, д-р Юліан Балицький, Кость

Учениці вчительської семінарії УПТ (березень 1914 року)

Паньківський, Тимотей Старух, Микола Курцеба, Осип Неділко, Йосиф Гродський та ін.) етапом через Москву було відправлено в Красноярськ, азвідти – по Єнісею в Тунгуський край. Константина Малицька відбувала покарання в селі Пінчуга над Ангараю... Після Лютневої революції 1917 р. в Росії Константині Малицькій вдалося вирватись з глухомані, якийсь час вона проживала в Єнісейську. У вересні 1919 р. прибула до Красноярська, за дорученням "Української громади" (голова – професор В'ячеслав Яновицький) організувала в будинку українського патріотичного подружжя, колишніх політв'язнів Катерини та Михайла Антонових, школу ім. Івана Котляревського, була в ній першою вчителькою та директором. Наприкінці липня 1920 р. Константина Малицька

вирішила повернутись на Україну, потягом доїхала до Москви, а відтак – до Петербурга, а у вересні 1920 р., через п'ять років, повернулася до Львова, де її урочисто вітала українська громада. Константина Малицька зразу ж зголосилася до вчительської праці в школі ім. Т. Шевченка, де невдовзі стала директором.

«Сама Костянтина Малицька так згадувала про роки свого заслання: "Дивує мене, що ви у своїх привітах називали мене "царським в'язнем"... Ми не були "царськими в'язнями", а звичайними політичними в'язнями царської політичної "охрани". Бути "царським в'язнем" за царських часів означало мати привілеї, тобто їхати звичайним поїздом і мешкати в готелі чи в якомсь монастирі, їсти навіть білий хліб, а не як ми, що їхали

в загратованім і запломбованім возі, без місця до сидження, що сиділи в дійсній тюрмі, а живили нас струхлюю кашею чи смердячою рибою».

Неполишила своєї громадсько-політичної діяльності й за часів II Речі Посполитої. Саме під її проводом відбулися 19 жовтня 1921 року у школі ім. Т. Шевченка створення об'єднаної організації українського жіноцтва. А 22 і 23 грудня того року відбувся у Львові Всеукраїнський жіночий з'їзд на якому відновили «Союз Українок», створений ще у 1917 р. на основі «Жіночої Громади».

К. Малицька входила до проводу «Союзу Українок», була ініціаторкою створення таких жіночих організацій, як «Дружини княгині Ольги», «Світового Союзу Українок», «Жіночої служби України».

З 1944 року директор Наукової бібліотеки Академії наук УРСР (тепері Львівська наукова бібліотека НАН України імені В. Стефаника) Василь Щурат запросив Костянтину Малицьку на роботу до колишнього «Осолоінеуму», де вона укладала бібліографію української дитячої літератури.

У січні 1947 року, повертаючись з роботи, К. Малицька впала на Лісній вулиці біля дому і зламала ногу, довго пролежала на холодній землі й захворіла. Доглядали її друзі й давня її колега зі школи ім. Т. Шевченка Стефанія Пашкевич. І хоча К. Малицька самотньо прожила усе життя, але останні хвили її пройшли в опіці близьких і дружніх їй людей. Життєва дорога К. Малицької обірвалася 17.03.1947 року».

Студія «Домінус Дизайн»

розробка дизайну журналів, каталогів, газет, буклетів, листівок, календарів, бланків, візиток, конвертів, папок, логотипів, упаковки

e-mail: dominus_design@ukr.net fb: Dominus Design Studio
тел. +380 67 962 45 18

АНТІН МУХАРСЬКИЙ
Великий ілюстрований альманах
"Национальна ідея модерної України"

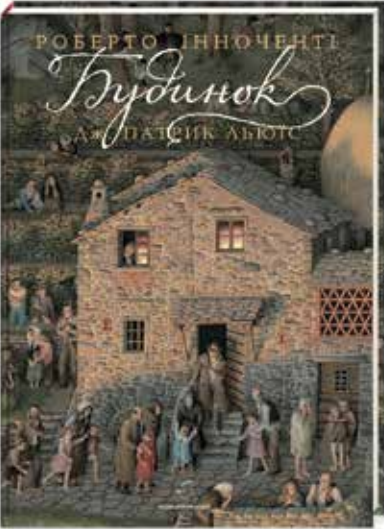
ЗАМОВИТИ

тільки на

🔍 **www.ukrideabook.com.ua**

КНИГИ

«Будинок»
вірші Дж. Патрика
Льюїса, ілюстрації
Роберто Інноченті,
переклад Григорія
Фальковича,
видавництва
АБАБАГАЛАМАГА

Одна з найгучніших ілюстрованих книжок останнього часу, котру створив знаменитий італійський художник Роберто Інноченті — лауреат міжнародної премії Ганса Християна Андерсена — найпрестижнішої премії у галузі дитячої літератури та ілюстрації. Глибока філософська віршована оповідь у чудовому перекладі Григорія Фальковича.

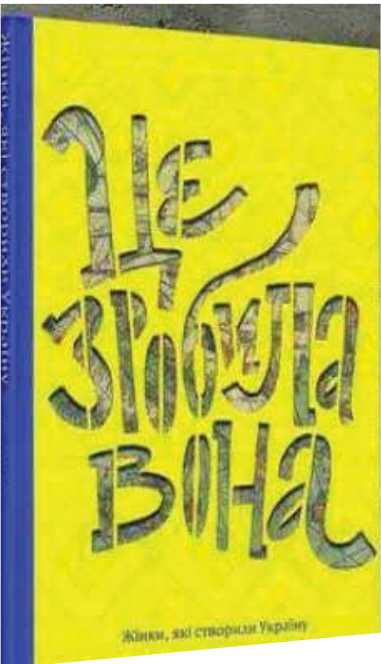
«Біла крейда днів: Антологія сучасної української літератури»
Упорядник Антології —
Марко Андрейчик

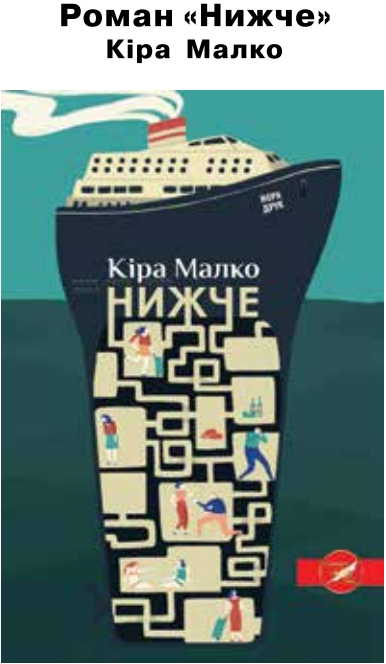
У Сполучених Штатах Америки видали збірку The White Chalk of Days: Contemporary Ukrainian Literature Anthology («Біла крейда днів: Антологія сучасної української літератури»), названу рядком з вірша Івана Малковича. До книги увійшли твори таких авторів, як: Юрій Андрухович, Софія Андрухович, Андрій Бондар, Олександр Бойченко, Юрій Винничук, Василь Габор, Сергій Жадан, Андрій Курков, Іван Малкович, Віктор Неборак, Тарас Прохасько, Мар'яна

Савка, Грицько Чубай та Любов Якимчук. Упорядник Антології — Марко Андрейчик.

Антологія «Це зробила вона»
видавництво
«Видавництво»

100 жінок, які творили історію України. Видавництво «Видавництво» анонсувало випуск нової книги «Це зробила вона», яка розповідатиме про 100 фахівчинь, які століттями творили історію України у різних сферах, від давнини до сучасності.

Рукопис роману відзначено III-ю премією Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова»-2017. Поліна стоїть перед трапом до круїзного лайнера в порту Гонолулу. Вона змінила крісло маркетингового аналітика у київському офісі на бігові туфлі офіціантки. Попереду — шість місяців короткого сну в тісній каюті нижче ватерлінії і бездоганного сервісу високо над водою, без вихідних. Перед Поліною мерехтить пістрявий калейдоскоп з пейзажів і побіжних облич, і її закручує у вирі алкоголю, сліз і тисячі порожніх слів. Та все, що трапляється на кораблі, лишається на кораблі.

НАШІ КАЗКИ

«Рукавичка»

Ішов дід лісом, а за ним бігла собачка, та й загубив дід рукавичку.

От біжить мишка, улізла в ту рукавичку та й каже:

— Тут я буду жити!

Коли це жабка плигає та й питає:

— А хто-хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка. А ти хто?

— Жабка-скрекотушка. Пустити й мене!

От уже їх двоє. Коли біжить зайчик. Прибіг до рукавички та й питає:

— А хто-хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка. А ти хто?

— А я зайчик-побігайчик. Пустити й мене!

— Іди!

От уже їх троє.

Коли це біжить лисичка — та до рукавички:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка та зайчик-побігайчик. А ти хто?

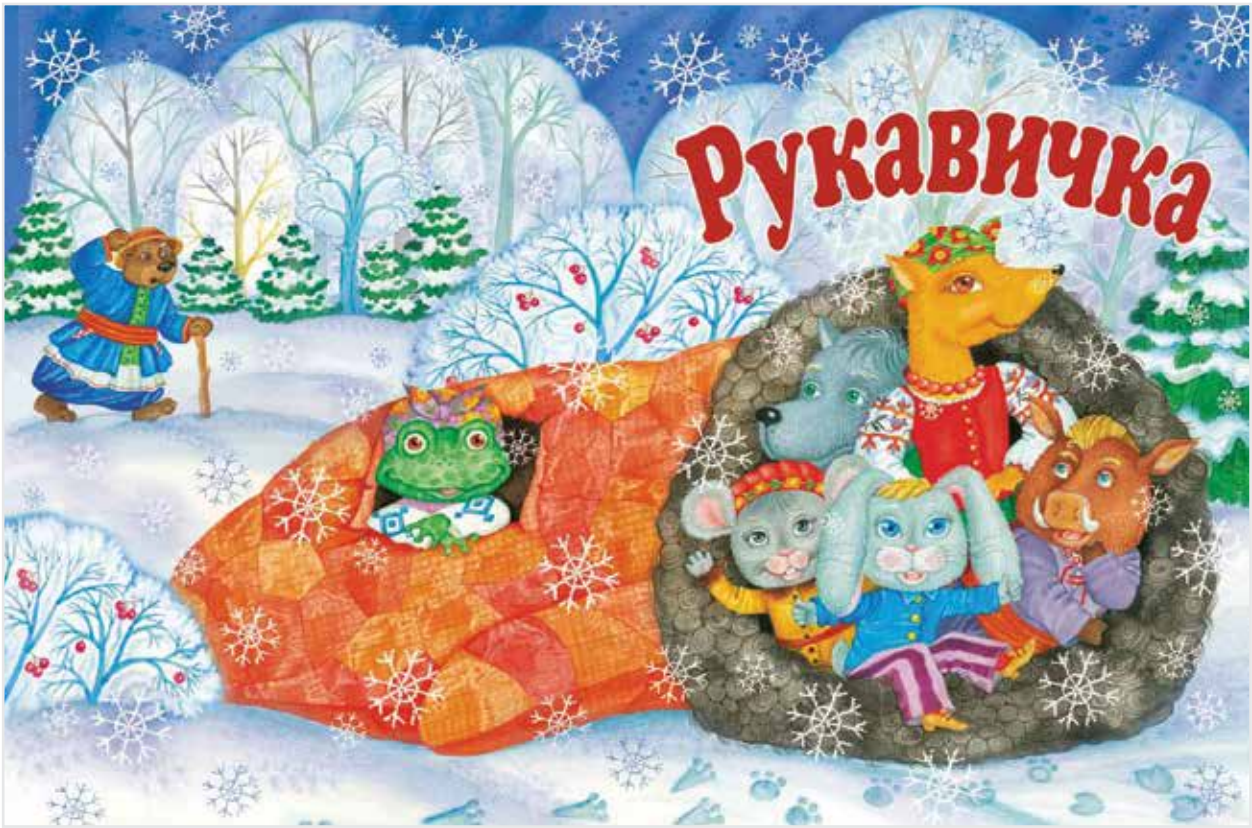
— Та я лисичка-сестричка. Пустити й мене!

— Та йди!

Ото вже їх четверо сидить. Аж суне вовчик — та й собі до рукавички, питається:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик та лисичка-

сестричка. А ти хто?

— Та я вовчик-братик. Пустити й мене!

— Та вже йди!

Уліз і той. Уже їх п'ятеро. Де не взявся — біжить кабан.

— Хро-хро-хро! А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик, лисичка-сестричка та вовчик-братик. А ти хто?

— Хро-хро-хро! А я кабан-іклан. Пустити й мене!

— Оце лихо! Хто не набреде — та все в рукавичку! Куди ж ти тут улізеши?

— Та вже влізу,— пустити!

— Та що вже з тобою робити,— йди!

Уліз і той. Уже їх шестеро, уже так їм тісно, що й нікуди. Коли це тріщать кущі, вилазить ведмідь — та й собі до рукавички, реве й питається:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик, лисичка-сестричка, вовчик-братик та кабан-іклан. А ти хто?

— Гу-гу-гу! Як вас багато! А я ведмідь-набрідь. Пустити й мене!

— Куди ми тебе пустимо, коли й так тісно?

Малюнок Ольги Артеменко

— Та якось будемо.

— Та вже йди, тільки скраську! Уліз і ведмідь, — семеро стало.

Та так вже тісно, що рукавичка ось-ось розірветься.

Коли це дід оглядівся,— нема рукавички. Він тоді назад — шукати її, а собачка попереду побігла. Бігла-бігла, бачить — лежить рукавичка і ворухиться. Собачка тоді: «Гав-гав-гав!»

Вони як злякаються, як вирвуться з рукавички,— так усі й порозбігалися лісом.

Прийшов дід та й забрав рукавичку.

КРОСВОРД І СУДОКУ

1	2	3	4		5	6	7	8
9					10			
11			12	13			14	
		15				16		
	17					18	19	
20			21		22			23
		24						
25					26			
		27		28				
29	30						31	
	32					33		
34		35	36			37		38
39	40		41				42	
43		44			45	46		
47								

ЗА ГОРИЗОНТАЛЛЮ:
1. Професія вченого. 9. Зарозумілість. 10. ... Еріксен Розенкранц (данський державний діяч 17-18 ст.). 11. Персонаж давньогрецької міфології, нащадок Посейдона (за однією з версій син, за іншою — онук), один з Алоадів. 12. Старовинна англійська одиниця вимірювання маси вовни. 14. ...-... (саме так, розм.). 15. Хижак родини котячих. 17. Назва серії літаків авіаконструктора Антонова. 18. Пістолет Токарева. 20. Явище, подія, факт і т. ін., що пов'язані з чим-небудь, супроводять або викликають що-небудь, впливають на щось. 24. Будівельник коралових рифів. 25. Солодкий харчовий продукт. 26. «...+Рома» (перший україномовний комедійний серіал). 27. Церковне установлення, правило. 29. Друге найбільше місто у Нідерландах після Амстердама. 32. Одиниця електропровідності. 33. Кім ... Сен («Великий вождь» Північної Кореї). 35. Оброблене поле. 39. Вигук невдоволення, досади. 41. Домашній кіт, який важив 18 кілограмів і став відомим через зусилля притулку для тварин спрямовані на зменшення його ваги. 42. Верховний король Ірландії. 43. Річка на заході Франції, ліва притока Сарта. 45. Солодка грузла маса з горіхами. 47. Правитель імперії.

ЗА ВЕРТИКАЛЛЮ:
1. Героїчні сказання. 2. Живий «плаваючий фонтан». 3. Вигук вираження фізичного болю, страждання, переляку, відчуття полегшення і т. ін. 4. Те саме, що натрій. 5. Середня довжина спідниці. 6. Жак-... Кусто (французький дослідник Світового океану, фотограф, режисер, винахідник, автор великої кількості книг і фільмів, першовідкривач). 7. Частина партії в теніс. 8. Слово в алегоричному значенні. 13. Що відбулося з гривнею у 2015 році? 15. Співробітник податкової служби. 16. Зарплата студента. 17. Автоблокування. 19. Торговельна надбавка. 20. Дозвіл на обшук. 21. Інша назва помідора. 22. Чоловіче ім'я, присвячене Володимиру Іллічу Леніну за те, що він організував революцію. 23. Тривога, гвалт, паніка. 28. Невеликий нічний метелик. 30. Одиниця електричного опору. 31. Сотка землі. 34. Рід авто — або мотогонок. 36. ... Кальман (угорський композитор). 37. Відбиття звуку. 38. Частина одягу дякона, перев'язь, розшита хрестами, що одягається на ліве плече. 40. «... Талер, або проданий сміх» (казка Джеймса Крюса). 42. Латинське «я». 44. Цирковий вигук. 46. Первісна назва звука С в григоріанській сольмізації, яку пізніше замінив склад до.

ВІДПОВІДІ ДО КРОСВОРДУ
За горизонталлю: 1. Економіст. 9. Ліха. 10. Івер. 11. От. 12. Тод. 14. То. 15. Ірбіс. 17. Ан. 18. Ті. 20. Обставина. 24. Політ. 25. Джем. 26. Леся. 27. Канон. 29. Роттердам. 32. Мо. 33. Ір. 35. Пілля. 39. Ат. 41. Май. 42. Ер. 43. Ліар. 45. Нуґа. 47. Імператор.
За вертикаллю: 1. Епос. 2. Кит. 3. Ох. 4. Натр. 5. Міді. 6. Ів. 7. Сет. 8. Трон. 13. Обвал. 15. Інспектор. 16. Стипіндія. 17. Аб. 19. Тн. 20. Ордер. 21. Томат. 22. Віпор. 23. Алярм. 28. Нетря. 30. Ом. 31. Ар. 34. Ралі. 36. Імре. 37. Луна. 38. Опар. 40. Тім. 42. Еро. 44. Ап. 46. Ут.

ЛЕГКИЙ РІВЕНЬ

6	2			8		4		1
		3	6					
						3		8
	6		7		2	1		
	4						7	
		7	9		3		5	
7		6						
					8	6		
9		4		7			8	2

СЕРЕДНІЙ РІВЕНЬ

	6					4	3	
			4	2			8	
		1			8			7
4				3			1	
8								9
	2			7				5
9			6			7		
	3			1	4			
	8	7					5	

6	8	7	2	9	3	1	5	4
5	3	2	7	1	4	9	6	8
9	1	4	6	8	5	7	2	3
1	2	6	8	7	9	3	4	5
8	5	3	1	4	6	2	7	9
4	7	6	5	3	2	8	1	6
2	4	1	3	6	8	5	9	7
3	6	5	4	2	7	6	8	1
7	6	8	9	5	1	4	3	2

ДОМАШНІ РЕЦЕПТИ

Пляцок «Пані Велевська»

ІНГРЕДІЄНТИ
Борошно: 500 г + 3 ст.л. - в крем
Розпушувач: 1,5 ч.л.
Цукрова пудра: 2 склянки
Масло: 400 г.
Жовтки: 8 штук
Білки: 6 штук
Крохмаль: 3 ст.л.
Варення (з чорної смородини): 450 г.
Молоко: 500 мл.
Цукор: 3 ст.л.
Ванілін: на кінчику ножа
Мигдаль (пелюстки): 120 г.
Лікер ("Амаретто", за бажанням): 1-2 ст.л.

Спочатку займемося приготуванням пісочного тіста. Для цього змішуємо 6 жовтків, пів склянки цукрової пудри і 200 г. м'якого масла. Додаємо розпушувач та борошно,

замішуємо тісто та ділимо його на дві частини.

Білки збиваємо, поступово вводимо решту цукрової пудри, збиваємо до отримання стійких піків. В кінці збивання додаємо столову ложку крохмалю.

Дно форми (приблизно 10 інчів х 13 інчів) вистеляємо пергаментом для випічки. Розподіляємо у формі одну половину тіста. Зверху на тісто акуратно викладаємо

половину варення. На варення викладаємо збиті білки. Білки зверху присипаємо пелюстками мигдалю.

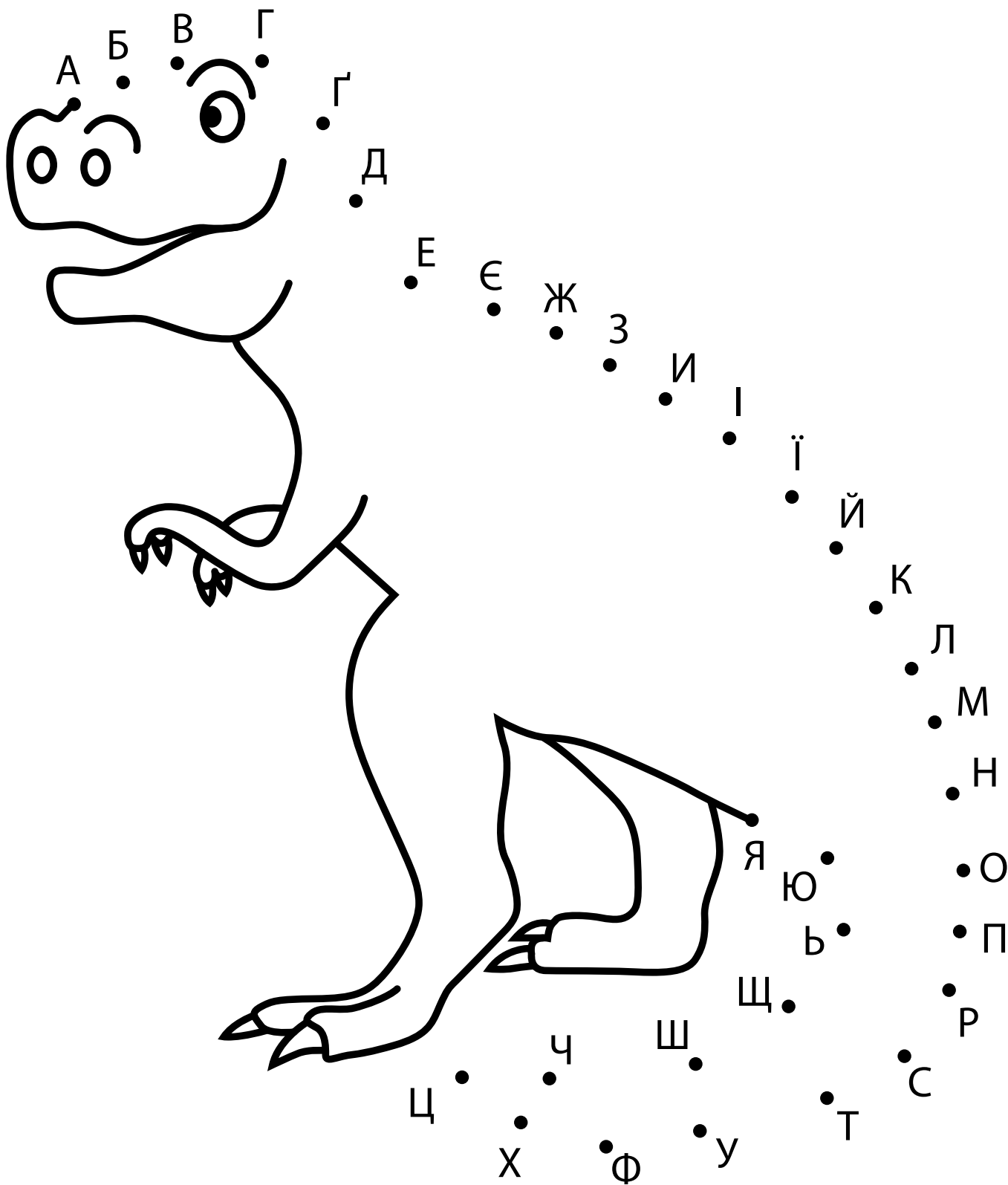
Аналогічну процедуру проробляємо і з другим коржем.

Якщо у вас немає двох однакових форм, а бо ви не можете одночасно випікати два коржі. То варто білки розділити на 2 порції (3+3) і збивати їх в два прийоми, адже білки варто випікати відразу після

приготування.
Коржі ставимо у розігріту до 350F градусів духову і випікаємо 40 хвилин. Виймаємо, охолоджуємо.
Поки остигають коржі, приготуємо крем. Змішуємо 2 жовтки, цукор, ванілін, 3 ложки борошна та 2 ложки крохмалю, додаємо склянку молока та розмішуємо до однорідного стану. Молоко, що залишилося доводимо до кипіння, і додаємо до жовткової суміші, добре перемішуємо. Ставимо суміш на вогонь і варимо до загустіння. Охолоджуємо до кімнатної температури.
М'яке масло збиваємо до білого і, продовжуючи збивати, поступово вводимо заварний крем. Додаємо лікер або «Амаретто».
Викладаємо весь крем на один корж, накриваємо другим і ставимо пляцок в холодильник на 3-4 години.
Пляцок готовий до дегустації. Смачного!

ДЛЯ ДІТЕЙ

Вивчаємо український алфавіт

Julivanna Music Studio

VOICE & PIANO LESSONS

IN THE EAST BAY

Piano for fun and
personal enjoyment
**Learn vocal technique,
breath control and
enhance your vocal range**
European performing and
teaching experience

**Performance
skills for all levels,
styles, and ages**

For more information
contact Ivanna at:
(925) 577-3078

Music teacher
Association of
California Member
**Personalized coaching
for successful auditions,
recording & live
performances**

**УРОКИ ФОРТЕПІАНО
І ВОКАЛУ ДЛЯ
УЧНІВ УКРАЇНСЬКИХ
ШКІЛ І ВСІХ
БАЖАЮЧИХ**

ДЛЯ ЗДОРОВ'Я

Буряк – корисні властивості

Перші згадки про буряк походять із Середземномор'я і Вавилону, де рослину використовували як лікарську і овоч. Спочатку вживали в їжу тільки її листя, а корені використовували для лікування.

Буряк дуже цінували стародавні греки, які приносили його в жертву богові Аполлону.

До початку н.е. з'явилися культурні форми звичайного коренеплідного буряка; в Київській Русі його почали вирощувати з X ст., і лише в XIII—XIV століттях — в країнах Західної Європи.

Буряк є абсолютним лідером серед овочів за вмістом амінокислот. Так само містить у собі клітковину, пектин, різні вітаміни, провітамін А в невеликих кількостях, органічні кислоти, магній, кальцій,

фосфор, марганець, йод, калій і залізо, які легко засвоюються організмом.

Сучасні дослідники довели, що це унікальний овоч, який для харчування людини не може бути замінений ніяким іншим. Ще Гіппократ визнав цілющі властивості буряка. В давнину ним лікували шкірні запалення і інфекційні захворювання. А лікар Парацельс з успіхом лікував хвороби крові, в тому

числі залізодефіцитну анемію.

Цей овоч просто насичений корисними компонентами, набір яких не зустрічається в інших плодах. Особливо ними багатий коренеплід. У ньому містяться:

вітаміни В, РР, С, каротиноїди, біофлавоноїди, амінокислоти (бетаїн, аргінін, валін, лізин та ін.), мінеральні речовини (залізо, магній, кальцій, калій, йод, цинк,

сірка, мідь та ін.), кислоти: пантотенова і фолієва, яблучна, лимонна, щавлева,

дуже багато клітковини. В листя і стебла входить вітамін А у великій кількості.

Буряк відрізняється від інших овочів збереженням багатьох корисних властивостей у вареному коренеплоді. Це пояснюється низькою чутливістю до нагрівання мінеральних солей і вітамінів групи В.

Коренеплід містить вуглеводи у величезній кількості. Рідкісна овочева культура може «похвалитися» високим рівнем вмісту (до 25%) фруктози, сахарози, глюкози.

На 100 г овочу доводиться: вуглеводів 8,8 г, білків 1,5 г, жирів 0,1 г, кілокалорій — 40.

Захисні властивості овочу дозволяють організму витримувати вплив важких і радіоактивних металів.

КУДИ ПІТИ

10-го лютого
Українські
Вечорниці
(Запусти) |
Благодійний
Вечір

**Julivanna Music Studio,
Українська Греко-Католицька
Церква Непорочного Зачаття,
при підтримці Рідної Школи та
Ukrainian Hall**

Де: 110 Brussels St, San Francisco, CA 94134

Коли: Субота, 10-го лютого, 2018 з 4:30 аж до ранку

Запрошуємо всіх на Вечорниці (Запусти), благодійний вечір по збору коштів для Євгена Редька, захисника України від московських загарбників, котрий проходить курс лікування в Сан-Франциско.

«Пусти ж мене, моя мати, на вулицю погуляти...» жартівлива забава з піснями та іграми в українських строях, смачна українська їжа, а під кінець - танці аж до ранку.

Рекомендований благодійний внесок \$20.

Вечір до
Дня Святого
Валентина

**10 лютого
Українська Православна
Церква Святої Трійці**

Де: 2531 Rio Linda Blvd. Sacramento, CA 95815

Коли: Субота, 10 лютого, 2018 о 4 вечора в актовому залі Української Православної церкви в Сакраменто

Окрім веселого настрою, буде запропоновано розваги, гарну музику і смачну вечерю.

Місця лімітовані, прохання замовляти квитки по телефону до 7 лютого: (916) 476-1972, (916) 216-4547

**17 лютого
Товариська компанія з
почуттям гумору а також
"Oktavia catering"**

Де: 2840 Auburn Blvd., Sacramento, CA 95821

Коли: Субота, 17 лютого, 2018 з 7 вечора до 3 години ранку

Романтична вечірка на День Святого Валентина відбудеться в Сакраменто з 7 вечора і до других півнів. Ми знаємо, як зробити ваше дозвілля приємним і незабутнім. Резервація за телефонами: (916) 230-8365 Оксана, (973) 870-1340 Тетяна

18-го лютого
Презентація
нової книги
Юлі Косівчук
для дітей «Війна і
Маленька Віра»

**Ukrainian Hall
Де:** 110 Brussels St, San Francisco, CA 94134

Коли: Неділя, 18-го лютого, 2018 з 3 до 4 дня

Зустріч з письменницею, художницею і активним членом нашої громади, котра розповість про те, що надихнуло її на написання книжки та відповідь на запитання.

Йосеміті,
вогнистий
водоспад
Horsetail Fall
[лютий]

Природний, так званий, вогнистий водоспад - одне з найдивовижніших видовищ

Національного Парку Йосеміті. Зазвичай, починаючи з другого тижня лютого, захід сонця відбивається під потрібним кутом, щоб висвітлити верхів'я водоспаду. А коли умови ідеальні, захід сонця світитиметься помаранчевим і червоним, перетворюючи водоспад на вогняну лаву.

Щорічно в кінці лютого сотні глядачів збираються в Йосеміті, щоб побачити цю дивовижну подію. Але Йосемітський вогнистий водоспад може бути примхливим. Незважаючи на те, що водоспад можна побачити з різних напрямків, деякі фактори повинні зійтися, щоб викликати видовище вогню. Якщо умови не досконалі, Йосемітський вогонь не засвітить.

Перш за все, водоспад має бути потоком. Якщо в лютому не буде достатньо снігу, не буде достатньо води, щоб створити водоспад, який падає з висоти 1570 футів (480 метрів) у напрямку до східного обличчя El Capitan. Також, температура повинна бути досить теплою протягом дня, щоб розтопити сніг. Якщо температура занадто низька, сніг залишатиметься замороженим, і водоспад не відбудеться.

По-друге, небо повинно бути ясным при заході сонця. Якщо буде хмарно, сонячні промені

будуть заблоковані, і водоспад не засвітиться. Зимова погода може сильно змінюватися в Йосеміті, однак, часом дні, які починають хмарно, можуть стати безхмарними до заходу сонця.

Якщо все збігатиметься і умови будуть хорошими, Йосемітське полум'я можна побачити приблизно десять хвилин. Побачити палаючим цей хвіст коня, коли він світитиметься червоним - неймовірно видовище!

Пропоную всім бажаючим Ультразвукове Обстеження. Скористайтесь нагодою самі і приведіть своїх коханих, друзів, та знайомих.

Всі, хто бажає дізнатися про стан своїх внутрішніх органів, наявності (присутності) або відсутності патології в організмі, можуть пройти Ультразвукове Дослідження щитовидної залози, молочних залоз, печінки, жовчного міхура, підшлункової, нирок, селезінки, сечового міхура, матки і додатків у жінок, простати у чоловіків зі страховкою чи без.

Дні прийому четвер, п'ятниця, і субота з 9 ранку до 4 по полудню. Запис на прийом і додаткова інформація **415-319-4677**.

Маю 10-річний стаж роботи в ультразвуковій діагностиці в Україні. Зараз для отримання ліцензії проходжу стажування в Інституті Сонографії в Сакраменто.

ОГОЛОШЕННЯ

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся hromada.sf@gmail.com або телефонуйте (415) 480-4557

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

ГРОМАДА є україномовною газетою для обслуговування потреб української громади Сан-Франциско та всіх, кого цікавить українська історія, культура і українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Також, газета ГРОМАДА не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

OLENATA
FASHION JEWELRY